

ת"פ 45339/12/20 - מדינת ישראל נגד באסל ריאן, מוחמד אבו דיאב, מוחמד ריאן, עומר ריאן, עלי ריאן (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 45339-12-20 מדינת ישראל נ' ריאן (עציר)
ת"פ 45408-12-20 מדינת ישראל נ' ריאן (עציר) ואח'
לפני כבוד השופט אמיר טובי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
הנאשם בת"פ
45339-12-20
באסל ריאן
מוחמד אבו דיאב
מוחמד ריאן
עומר ריאן
5. עלי ריאן (עציר),

בשם המאשימה: עו"ד יניב זהר

בשם הנאשמים 1 ו-4: עו"ד מיכאל כרמל ועו"ד זיאד ריאן

בשם הנאשמים 2 ו-3: עו"ד תמי אולמן ועו"ד שאדי סרוג'י

בשם נאשם 5: עו"ד עיסאם טנוס

גזר דין

1. במסגרת הסדר שלא כלל הסדר אודות העונש הודו הנאשמים (נאשמים 1-4 הואשמו במסגרת ת"פ 45408-12-20 ונאשם 5 במסגרת ת"פ 45339-12-20 - הדיון אוחד בשני התיקים) בביצוע עבירות שינוי זהות של רכב או חלק של רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (נאשם 4); חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) + 29 לחוק העונשין (נאשמים 1, 2 ו-5); נשיאה והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא + 29 לחוק העונשין (נאשמים 1, 2 ו-5); שידול לחבלה חמורה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) + 30 לחוק העונשין (נאשם 3); סיוע לחבלה חמורה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) + 31 לחוק העונשין (נאשם 4); ירי מנשק חם לפי סעיף 340(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין (נאשמים 1, 2 ו-5); איומים לפי סעיף 192 + 29 לחוק העונשין (נאשמים 1, 2 ו-5); ניסיון לחבלה במזיד לפי סעיפים 413 + 25 + 29 לחוק העונשין (נאשמים 1, 2 ו-5); שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 + 29 לחוק העונשין (נאשמים 1, 2 ו-5); נהיגה בזמן פסילה ובניגוד לתנאים לפי

סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (נאשם 1) וחובת פוליסה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970 (נאשם 1).

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היה סכסוך בין משפחת ריאן למשפחת עכריה המתגוררות בכפר כאבול.

נאשם 5 הוא אחיו של נאשם 3. נאשמים 1, 2 ו-4 הם קרובי משפחתם של נאשמים 3 ו-5. כל הנאשמים מתגוררים בכפר כאבול. נאשם 1 היה פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה מכוח גז"ד שניתן בפניו ביום 26.2.20 בת"ד 6821-11-16.

אחמד ותמאדר עכריה הם בני זוג נשואים המתגוררים בכפר כאבול (להלן: "**בני הזוג עכריה**"). ח'אלד עכריה מתגורר בכפר כאבול ומשתמש ברכב מסוג סקודה. פואז וסאג'יה ח'אלד נשואים ומתגוררים בכפר כאבול (להלן: "**בני הזוג חאלד**") בסמוך לבית הקברות בכפר ומשתמשים ברכב מסוג פסאט.

לפי האישום הראשון, ב-10.10.20 רכש נאשם 4 רכב מתוצרת שברולט. מיד לאחר מכן פירק את לוחיות הרישוי המקוריות והרכיב במקומן לוחיות רישוי מזויפות.

על פי האישום השני - שהוא האישום העיקרי בהליך - על רקע חשדו של הנאשם 3 כי ביום 21.11.20 בני משפחת עכריה חסמו את נתיב נסיעתו וגרמו לנזק לרכבו באמצעות אלות על רקע הסכסוך, החליט נאשם 3 לפגוע ברכושם של בני משפחת עכריה ולירות בהם. לשם כך שידל את הנאשמים האחרים לפגוע בבני משפחת עכריה כאמור להלן.

ביום 21.11.20, בסביבות 17:11, בעת ששהו נאשמים 3 ו-4 יחד פנה נאשם 3 לנאשם 2 בשיחה טלפונית ושידל אותו להיכנס לעסקיהם של בני משפחת עכריה ולהרוס אותם. כדקה לאחר מכן ובהמשך לשידול, התקשר נאשם 4 לנאשם 2 ואמר לו להיכנס לחנויות ולעסקים של בני משפחת עכריה לשרוף אותם, לבצע ירי ולחזור הביתה. למחרת, הנאשמים ערכו פעולות תצפית ומעקב אחרי בני משפחת עכריה לצורך ביצוע ירי לעברם, כאשר נאשם 3 מנחה ומשדל את הנאשמים 1, 2 ו-5 לירות בבני משפחת עכריה. הנאשמים 1, 2 ו-5 הצטיידו בשני אקדחים לפחות, בקוטר 9 מ"מ וכן בתחמושת. בהמשך לכך, עובר לשעה 14:53, הנאשמים 1, 2 ו-5 הגיעו ברכב השברולט לכניסה בפארק "דמון" בכפר כשנאשם 1 נוהג על אף שהוא מצוי בפסילה והשניים האחרים אתו כשהם מובילים את הנשקים והתחמושת. בהגיעם למקום הבחינו בהגעתם של בני הזוג עכריה לפארק בו הם צועדים מדי יום. בעת שחלפו בני הזוג עכריה את הכניסה לפארק ירה אחד מהשלושה, בצוותא חדא, ירייה בודדת במטרה להפחיד את בני הזוג שלא נפגעו. לאחר הירי, השלושה נמלטו ברכב מהמקום לכיוון פנים הכפר.

בהמשך, בסמוך לשעה 15:02 נסע ח'אלד עם רכב הסקודה בסמוך לבית הקברות יחד עם נג'ואן סאלח, לרכוש אביזרים לרכב. בשלב זה הבחינו השלושה בח'אלד והחלו נוסעים אחריו. כעבור זמן קצר, בצומת סמוך, תוך כדי נסיעה החלו נאשמים 2 ו-5 לירות לעבר הסקודה מספר יריות בכוונה להטיל בח'אלד נכות או מום או לגרום לו חבלה חמורה.

שלושה קליעים פגעו בחלקה האחורי של הסקודה וקליע נוסף פגע בחלקה הימני וחדר לתוכה. הקליעים חדרו את תא המטען, אחד הקליעים חדר למושב האחורי יצא מצדו הפנימי לתוך הסקודה פגע במשענת כיסא הנהג ונגעץ בתוכה. עוד לפני ביצוע הירי האמור, בני הזוג חאלד יצאו מביתם על מנת להיכנס לרכב הפסאט שלהם, במהלך הירי הספיקה סאג'יה להיכנס לרכב הפסאט אך פואז נותר לעמוד בסמוך אליו. כתוצאה מהירי לפחות קליע אחד פגע ברכב כך ששמשות הרכב נסדקה וכן אחד הקליעים שפשף את מעילו של פואז.

לאחר הירי המתואר, הנאשמים 1, 2 ו-5 נמלטו עם רכב השברולט והשאירו אותו בסמוך לבית הקברות בכפר. זמן קצר לאחר מכן חזר נאשם 5 אל הרכב, נסע אתו לביתו של נאשם 2 והשניים נסעו למגרש חניה סמוך, שם החנו את הרכב. לאחר שהצטיידו בחומר דליק שפך נאשם 2 את החומר על הרכב ונאשם 5 זרק לתוכו סיגריה בוערת בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי לרבות חקירה פלילית, למרות זאת החומר הדליק לא ניצת ואז הגיע למקום איש משטרה שעצר את השניים ומנע המשך ביצוע המעשים.

הראיות לעונש

3. בטיעונים לעונש הוצג הסכם סולחה מיום 23.8.20 שעל פי הטענה הביא לסיום הסכסוך בין שתי המשפחות בכל החזיתות. כמו כן הוגש מכתבו של ח"כ מנסור עבאס מיום 27.6.21 שתיאר את הסכסוך בין המשפחות ופעולותיו בקשר לכריתת הסולחה, ובין היתר, פורט שאומנם מדובר במקרה אלימות בין שתי המשפחות אך "לא היה מדובר באירועי אלימות על רקע סכסוך משפחות פשע", אלא שהסכסוך שהתחיל בין כמה מבני שתי המשפחות הסלים והתגלגל כמו כדור שלג.... מדובר במקרה מצטער אך לשמחתנו הסולחה הושגה, ושתי המשפחות מחויבות לה....".

כמו כן, הוגשו מכתב עליו חתומים בני הזוג עכריה, מסמכים רפואיים הנוגעים לנאשם 1, מסמכים רפואיים הנוגעים לאימו של נאשם 4, מכתב מהמחלקה לשירותים חברתיים בדבר מצב משפחתו של נאשם 4, ומכתב מאת ראש המועצה המקומית.

בנוסף, העיד מר סאלח ריאן, ראש הרשות המקומית (קדנציה שניה). הוא גם תיאר את תועלת הסולחה להשכנת שלום בישוב.

המדינה הגישה רישום תעבורתי פלילי של נאשם 1, כאשר הוטל עליו בתיק תעבורה 7911-08-16 ביום 11.2.18 מאסר על תנאי למשך 3 חודשים שהתבקשה הפעלתו. לגבי נאשם 3 הוגש רישום פלילי בגין ביצוע עבודות ללא היתר בשנת 2017.

עמדת המאשימה לעניין העונש

4. נטען שהנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן בגין שני אירועי ירי ועוד עבירות נלוות. נטען שהנאשמים פגעו פגיעה

חמורה בביטחון המתלוננים וגם של כל תושבי הכפר, בייחוד עוברי אורח שנקלעו לירי. צוין שהייתה פגיעה ברכוש ושהאירועים הטילו אימה על החיים בכפר.

5. צוין שמדובר בסכסוך בין שתי המשפחות שלא נוגע ישירות למתלוננים.

6. נטען לתכנון מוקדם ברמה מפורטת, שהחל בחשדו של נאשם 3 שאז שידל אחרים לפעול בצורה אלימה והביא להתארגנות עם רכב ונשקים שארכה כיומיים. נטען שלא היה ירי אקראי אלא שהירי בוצע לאחר תצפיות, כמו כן התכנון המשיך בניסיון להעלים ראיות ולשרוף את הרכב.

7. באשר לחלק היחסי של כל נאשם, נטען שנאשם 3 היווה את הרוח החיה באירוע בעוד שנאשם 4 סייע לו, כאשר נאשם 3 הוא בעל המניע שהופיע בכתב האישום. נטען עוד שבזמן האירוע נאשם 3 בחר להיות שותף.

8. לעניין האחריות של המשדל והעונש שיש להשית עליו, הפנתה המדינה לת"פ 2058-09-17 **מדינת ישראל נ' אבו שנדי** (6.10.19); שם צוין שהעונש של המשדל זהה לעונש המבצע העיקרי. נטען עוד שבמקרה דנן המבצעים לא התרחקו מהותית ממעשה השידול למעט בעבירות של שיבוש וההיזק לרכב. כמו כן הפנתה המדינה לע"פ 7894/03 **נסרין מסארווה נ' מדינת ישראל** (18.2.08).

9. לגבי אחריותם של הנאשמים 1, 2 ו-5 נטען שאלה היו בפועל האחראים לביצוע הירי ולצורך זה הצטיידו באקדחים ובתחמושת. צוין שנאשם 1 נהג בזמן שהוא בפסילה, נאשמים 2 ו-5 ביצעו בפועל את הירי מתוך הרכב. כמו כן נאשמים 2 ו-5 ניסו לפגוע ברכב ולשבש ראיות. ביחס לנאשם 4, נטען שהוא סייע לנאשם 3 לשדל את האחרים וגם סייע למעשים עצמם והיה זה ששינה את לוחיות הזיהוי של הרכב.

10. נטען לפוטנציאל נזק משמעותי, כאשר מדובר בירי בשטח ציבורי ונטען שהמרחק בין הירי לגרימת אסון היה כחוט השערה (בייחוד בקשר לקליע ששפשף את מעילו של אחד המתלוננים וקליע שנעצר במושב הרכב).

11. נטען שהנאשמים פעלו על מנת לפגוע ולא הייתה להם כוונה להחטיא ובוצע ירי רב של מספר קליעים.

12. נטען שהנסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירות (סכסוך משפחות) היו פסולות.

13. בקשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, צוין שהנשקים לא הוסגרו והוזכר המאסר על תנאי שלחובת נאשם 1 שהמדינה ביקשה להפעילו. כמו כן התבקש חילוט הרכב.

14. המדינה אזכרה פסיקה כדלקמן:

- ת"פ 3454-02-17 **מדינת ישראל נ' פהיד ג'אנם** (2.10.17); באותו מקרה בוצעו עבירות נשק וחבלה בכוונה מחמירה כאשר בעקבות ויכוח וחלופת מהלומות הנאשם ירה שתי יריות לעבר המתלונן שלא פגעו בו ואף איים עליו. נקבע מתחם ענישה שבין 3-6 שנות מאסר בפועל והוטלו 3 שנות מאסר.
- ת"פ 55670-06-17 **מדינת ישראל נ' ג'ורג' שבו** (30.8.18); בגין עבירות של החזקת נשק וחבלה בכוונה מחמירה. במקרה זה בעקבות סירב המתלונן למכור סיגריות לקטין שנשלח ע"י הנאשם הגיע הנאשם לקיוסק יחד עם אחר "והזמין" את המתלונן לחניה האחורית שהייתה במקום. המתלונן נטל מפתח ברגים והגיע למקום מלווה בשני חברים, או אז הנאשם ירה בו ממרחק קצר מאקדח שלא פגע. נקבע מתחם ענישה שבין 4-7 שנות מאסר בפועל והוטלו 4.5 שנות מאסר בפועל.
- ע"פ 780/16 **אנואר אבו דאהש שושה נ' מדינת ישראל** (20.2.17); בגין עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק וחבלה במזיד נגזרו על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל בערכאה הדיונית. זאת בגין ירי של לפחות 7 כדורים ממרחק קצר (שפגעו ברכב). יצוין שגם המתלונן נשא אקדח. התיק נוהל עד תומו ובית המשפט קבע מתחם שבין 4-7 שנות מאסר בפועל. ערעור הנאשם נדחה.
- ע"פ 2847/16 **בילאל רשיד נ' מדינת ישראל** (9.3.17); באותו מקרה הוגש ערעור על ידי הנאשם על גז"ד של בית המשפט המחוזי במסגרתו הושתו עליו 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ועבירות נשק. בין המתלונן למערער היה סכסוך, בעקבותיו הגיע המערער לביתו של המתלונן חמוש בפגז זיקוקים, אקדח ותחמושת. המערער זרק את הפגז על שכנו של המתלונן וירה מספר יריות באוויר. לאחר מכן ניסה המערער להיכנס לבית המשפחה אך נהדף ובשלב זה ירה לעבר ההודפים (ולא פגע). נקבע מתחם ענישה שבין 4-8 שנות מאסר. על אף שביהמ"ש העליון בירך על הסולחה שנערכה בין הצדדים לא התערבה ערכאת הערעור בתוצאה.
- 15. ביחס לנאשמים 1, 2 ו-5 נטען למתחם הולם שבין 7-10 שנות מאסר בפועל על מנת לשקף מעורבותם בשני אירועי ירי וצוינה העבירה הנוספת של נאשם 1 של נהיגה בפסילה ועבירות של נאשמים 2 ו-5 בשיבוש הליכים. ביחס לנאשם 3 נטען למתחם ענישה שבין 6.5 עד 9.5 שנות מאסר וצוין שהוא נושא באחריות לגבי כל העבירות למעט נושא השיבוש. ביחס לנאשם 4 התבקש לקבוע מתחם ענישה שבין 3-5 שנות מאסר בפועל בגין הסיוע לשידול ולהנעת המעשים, אספקת הרכב ושינוי לוחית הזהוי.
- 16. התבקש להטיל על כל הנאשמים עונשים נלווים. על נאשם 1 שנהג בפסילה נטען שיש להטיל עונש פסילה ארוך ולהפעיל עונש הפסילה על תנאי במצטבר. על נאשמים 2 ו-5 התבקש להטיל פסילה שכן השתמשו ברכב לביצוע פשע.
- 17. ביחס לסולחה נטען שאומנם היא חשובה ויש לתת לה מקום של כבוד, אך יש לשלב אותה בתוך המתחם כיוון שהמעשים גרמו נזק. כך ביקשה המדינה בסיכומי של עניין שהעונש יהיה באמצע המתחם ומעט פחות מכך בהתחשב, בין היתר, בסולחה.

טיעוני נאשמים 1 ו-4:

18. נטען שמדובר בנאשמים ללא עבר פלילי משמעותי, שחיו חיים נורמטיביים עד לביצוע העבירות. נטען שהנאשמים הודו מתוך לקיחת אחריות ועל מנת לא לבזבז זמן שיפוטי ומתוך הבנה שזה הדבר הנכון לעשות בנסיבות האירועים והסולחה כאשר הבאת עדים מהצד השני וחקירתם הנגדית הייתה עלולה להצית מחדש את האש.
19. נטען שמאז הסולחה נרגעו הרוחות לחלוטין, והמשפחות חיות אחת ליד השנייה בשלום.
20. נטען שמרבית הפסיקה שהביאה המדינה עניינה בנאשמים עם עבר פלילי שביצעו ירי על רקע עברייני כזה או אחר, כאשר נטען שבמקרה זה מדובר בסכסוך פעיל בין שתי משפחות, אך לנאשמים אין שייכות לעולם העברייני.
21. נטען שכתב האישום תוקן באופן משמעותי מאוד ביחס לנאשמים 3 ו-4, כאשר הוסרו עבירות הנשק ביחס אליהם. נטען ששינוי זה מלמד שמעבר לדיבורים עצמם, לא הייתה שותפות מלאה בתכנית העבריינית. נטען שעל כן, העונשים של נאשמים 3 ו-4 צריכים להיות שונים בתכלית מהעונש של הנאשמים האחרים וקל יותר באופן משמעותי.
22. הסנגור הפנה לפסיקה הבאה:
- ע"פ 5124/08 **טארק ג'אבר נ' מדינת ישראל** (4.7.11); באותו מקרה נדחה ערעור המערער על הכרעת דין לאחר שהורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק והתקבל הערעור באשר לגזר הדין. במקרה זה היו מעורבים 16 נאשמים יחד עם המערער שהואשם בחבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק. נקבע שמדובר במקרה חריג המצדיק הקלה בעונש כתוצאה מטענות שהועלו בנוגע להגנה מן הצדק. נקבע עונש מאסר של שנתיים חלף המאסר המקורי בן השלוש שנים.
23. נטען שביחס לנאשם 4 העונש הראוי הינו מחצית מהענישה ביחס לאחרים. נטען שבפסיקה שצורפה נגזרו עונשים קלים יותר בהרבה מאשר העונש המבוקש על ידי המדינה. ביחס לנאשמים 1, 2 ו-5 נטען שיש לקבוע עונש אחר מזה שמבקשת המדינה.
24. נטען שלא היה תחכום מיוחד בתכנון ובביצוע, הירי בוצע מרחוק בצורה רשלנית ואף תועד בווידיאו, ללא ניסיון להסתיר פנים ותוך שימוש ברכב שהיה שייך לאחד הנאשמים. נטען שזו אינה התנהגות של עבריינים, ולפחות לא של עבריינים מנוסים.
25. הוזכר שנאשם 1 הוא בן יחיד והוא המפרנס העיקרי בבית. אביו נכה. התבקש לפסוק עונש בתחתית המתחם

בהתחשב בלקיחת האחריות שהפגין.

26. ביחס לנאשם 4 צוין שהוא אב לשני ילדים קטנים ושמצבו המשפחתי קשה, אמו סובלת מבעיות רפואיות והוא תמך בה כבן זקונים.

27. הוזכרו מכתבי המלצה שצורפו ביחס אליו. כמו כן צוין שהוא הועסק במקום קבוע משך 9 שנים ללא עבירות ונטען שלגביו יש להסתפק בתקופת המעצר.

28. נטען שיש לתת משקל של ממש להסכם הסולחה. נטען שמדובר בהסכם סולחה יוצא דופן אשר הביא לסיום מוחלט של הסכסוך בין המשפחות.

29. אוזכרה בין היתר הפסיקה הבאה:

- ע"פ 3623/11 **נביל פרעוני נ' מדינת ישראל** (26.11.12); באותו מקרה הערכאה הדיונית הרשיעה את המערער בגרימת חבלה בכוונה מחמירה, החזקת ונשיאת נשק שתי עבירות איומים, הדחה בחקירה והטרדת עד והטילה עליו 45 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה בעקבות ויכוח בין שכנים, הגיע המערער לביתו של אחד מהם בלוויית שני אחרים כשהוא מצויד באקדח טעון שהוא שלף במהלך דין ודברים שהתפתחו וירה מספר יריות לעבר המתלון וניסה לפגוע בו. המתלון נס על נפשו והמערער ניסה פעם נוספת לפגוע בו באמצעות ירי שפגע ברכוש. הערעור נדחה.

- ע"פ 5762/13 **אנואר פאעור נ' מדינת ישראל** (21.10.14); המערערים הורשעו בחבלה בכוונה מחמירה והחזקת ונשיאת נשק. במקרה זה בעקבות פיצוץ שאירע על רקע סכסוך משפחות הגיע המערער למקום מצויד באקדח ובכלי נשק נוסף וירה באקדח לעבר בני המשפחה היריבה. המתלון שעמד במרחק מטרים בודדים ממנו נפגע מהירי במצח. נקבע מתחם של 3-5 שנות מאסר בפועל ונגזרו 3 שנות מאסר. הערעור על העונש נדחה.

- ע"פ 7069/20 **יוסף אבו חדיר נ' מדינת ישראל** (11.2.21); הערכאה הדיונית השיתה 40 חודשי מאסר בפועל על הנאשם במסגרת הסדר טיעון בגין עבירות אלימות ונשק על רקע סכסוך בין משפחת המערער לבין המתלון. המערער הורשע בחבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק וירי מנשק חם. באותו מקרה החליטו המערער ושלושה אחרים לתקוף את המתלון על רקע חשד שהמתלון אחראי לדקירת המערער על ידי אחר, הצתת רכבו של אחיו והצתת חנות שבבעלות אחד האחרים. המערער והאחרים ארבו לו בשלושה רכבים, כשהמערער היה חמוש בנשק. כשהגיע המתלון אחד האחרים החל בנסיעה אחריו ונצמד אליו מאחור תוך ששני הרכבים האחרים חסמו את דרכו מלפנים. המתלון יצא מרכבו והחלו חלופי יריות בינו לבין המערער במהלכו נפגעו שניהם ואחד האחרים. למתלון נגרמו 3 פצעי ירי בדופן החזה מימין ופצעי ירי נוספים. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

- ע"פ 4038/14 **מדינת ישראל נ' מהראן אבו עבד** (15.7.14); הערכאה הדיונית הטילה על שני אחים 4 חודשי מאסר בפועל ו-9 חודשי מאסר בפועל בהתאמה. על פי כתב האישום, יוחס למשיבים ביצוע עבירות של החזקה ונשיאת נשק שלא כדין, ירי באזור מגורים וחבלה בנסיבות מחמירות. בליל האירוע בתו של אחד מהם התקשרה אליו ודיווחה לו שבני משפחתם מותקפים על ידי בני משפחה אחרת בכפר המצוידים בנשק קר. לאחר כ-10 דקות הגיע למקום המערער יחד עם אחיו כשהם נושאים נשק חם והחלו לירות לעבר המשפחה האחרת ופצעו 9 אנשים. הם הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן. נקבע מתחם שבין 6-24 חודשי מאסר. יוחס משקל רב לנסיבות החריגות של ביצוע העבירות שבוצעו כתגובה לסיכון ואיום שנשקפו להם ולמשפחתם. הערעור התקבל. על משיב 1 נגזרו 13 חודשי מאסר בפועל ועל משיב 2 נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי האינטרס הציבורי מצדיק העלאת רף הענישה וקביעת עונשי מאסר בפועל ממשיים ולא לתקופה של חודשים ספורים בלבד.

- ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** (29.4.13); הואשם המערער בכך שירה לעבר רגליו של אחר ופגע בו. המערער הורשע בחבלה בכוונה מחמירה, החזקת נשק והובלתו והושתו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. המערער סבר כי המתלונן קשור לאירוע בעברו שבמהלכו נורה דודו ונפצע או שהמתלונן הפיץ שמועות בנוגע לכך. על רקע זה הגיע המערער לבית קפה וקרא למתלונן שישב שם לעלות למכוניתו. במהלך הנסיעה התעמת עם המתלונן ואז עצר את המכונית ליד ביתו, הביא אקדח טעון והמשיך בנסיעה עד שהגיעו למגרש חניה. אז אמר למתלונן לרדת מהמכונית כיוון שהוא רוצה לשוחח עמו. כשהשניים יצאו מהרכב ובמהלך השיחה שלף המערער את אקדחו וירה 3-4 יריות לכיוון רגליו של המתלונן ש-3 מהן פגעו בו. הערעור על הכרעת הדין נדחה. הערעור על גזר הדין מטעם המדינה התקבל ונקבע מתחם שבין 3.5 - 8 שנים ובסופו של עניין הועמד העונש על 5 שנות מאסר בפועל.

- ע"פ 6893/17 **אלירון גולד נ' מדינת ישראל** (7.8.18); הערכאה הדיונית הטילה על המערער עונש של 4 שנים וחודש מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירות נשק, איומים, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה וניסיון תקיפה סתם בנסיבות מחמירות. זאת, בגין שני אירועים - בראשון המערער השליך רימון הלם על בית, ובשני על רקע סכסוך עם אחרים המערער הגיע עם חברו כשהוא מצויד בנזק מאולתר וחברו ברימון גז ושני רימוני הלם. המערער ניסה לירות לעבר רגליו של אחד האחרים אולם הנשק לא פעל. בהמשך המערער השליך עליו את רימון הגז שלקח מחברו. צורפו שני כתבי אישום נוספים בגין סחר בסמים, החזקת סמים וגניבה. בגין עבירות הנשק נקבע מתחם של 2-4 שנות מאסר בפועל ונגזרו 3 שנים. בית המשפט העליון לא התערב בעונש.

טיעוני נאשמים 2 ו-3:

30. באת כוח הנאשמים 2 ו-3 ביקשה להתחשב בהודאות ובחרטה שהביעו הנאשמים וטענה שמדובר במעידה חד פעמית. נטען שאין מדובר בנאשמים שניתן להגדירם כעבריינים והוזכר שלנאשם 3 יש הרשעה פלילית אך בתחום התכנון והבניה. נטען שמדובר באנשים צעירים שפעם ראשונה מסתבכים עם החוק. הודגש שבחרו שלא לנהל הוכחות והודו באופן מידי ונטען שנחסך זמן, הן לבית המשפט והן לעדים. נטען שיש לשים לב שמדובר בתיק רב היקף עם נאשמים רבים שכולם לקחו אחריות. נטען שיש בכך כדי לאותת שמדובר בתחילת של שיקום. הוזכר עוד שכתב האישום שונה באופן מהותי.

31. ביחס לנאשם 2 הוזכר שהוא מופיע באישום השני בלבד והוסרו לגבי נושא השידול וקשירת הקשר. נטען שחלקו של נאשם 2 היה קטן יותר - הוא קיבל הוראות ולא היה היוזם של האירועים ולא חילק הוראות לאחרים אלא היה אך ורק מבצע, זאת מבלי להקל ראש בחומרת העבירות שביצע. צוין שהוא גם לא שימש כנהג בזמן האירוע. צוין עוד בקשר לירי שרק אחד משלושת הנאשמים ירה, אך לא ניתן לדעת מי מהם זה היה. צוין שלא היו פגיעות בגוף אלא פגיעות ברכוש בלבד, דבר המעמיד את מדרג העבירות במקום נמוך יותר.

32. בהתייחס לנאשם 3 - צוין שלא היה כלל בשטח בעת ביצוע המעשים ותפקידו היה שידול בלבד. נטען שחלקו קטן בהרבה מזה של האחרים כיוון שלא היה שטח ולא ביצע באופן פיזי את המעשים. צוין עוד שאין לו קשר לעבירות הנשק ולשיבוש.

33. צוין שנאשם 2 היה במעצר מיום 22.11.20 ונאשם 3 מיום 30.11.20. צוין שמזה 7 חודשים הם במעצר בתנאים קשים סגורים במרבית שעות היום והיה להם זמן להפנים את הפסול במעשיהם.

34. צוין שנאשם 2 הוא בן 21, רווק, אביו לא עובד מחמת תאונת עבודה והמצב הכלכלי של המשפחה תלוי בו והורע מאז שהסתבך בפלילים.

35. נאשם 3 כבן 28 נשוי ואב לילדים קטנים, עבד בעבודות חקלאיות ופרנס את משפחתו.

36. כמו כן ביקשה הסגורית לראות ברצף האירועים כאירוע אחד בלבד.

37. ביחס לפסיקה שהביאה המדינה צוין שבת"פ 55670-06-11 ניתן תסקיר שלילי, לא הייתה סולחה והומלץ על ענישה מוחשית. בתפ"ח 41585-03-16 נורו 29 יריות וניתן תסקיר שלילי; בע"פ 2847/16 נשמעו הראיות עד הסוף והיה ניסיון "לסיים את המלאכה" כאשר רצה לפגוע באנשי הבית שהיו בתוך הבית ולא נטל אחריות בגין מעשיו.

38. אוזכרה הפסיקה הבאה:

- ע"פ 2938/08 **מדינת ישראל נ' אוסאמה אגבריה** (27.10.08); באותו מקרה על רקע סכסוך בין המשיבים למתלונן, אחד המשיבים תקף את המתלונן ברכבו עם מקל והצטרפו אליו שני המשיבים האחרים. בשלב כלשהו שלף אחד המשיבים אקדח, הצמיד לגופו של הקורבן וירה פעמיים, אך בעקבות תקלה לא נורה הכדור. בהמשך, נאשם אחר הוציא רובה M16 אך אנשים שהיו במקום מנעו ממנו לעשות בו שימוש. הנאשמים הורשעו בערכאה הדיונית לאחר שמיעת ראיות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק בזדון. אחד מהם הורשע גם באיומים. נגזרו עונשים של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו-5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שהומרו למאסר בעבודות שירות. המדינה ערערה על קולת העונש והערעור התקבל. המאסרים הוארכו עד 12 חודשים.

- ע"פ 3120/04 **מדינת ישראל נ' ניר חזיזה** (13.9.04); באותו מקרה בעקבות קטטה שפרצה בין הנאשם למתלונן, שלף הנאשם אקדח וירה לעברו מספר יריות שאחת מהן פגעה בירכו השמאלי. הוא הורשע בחבלה בכוונה מחמירה לאחר שמיעת ראיות ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. אומנם נקבע שהעונש נופל מרמת הענישה המקובלת, אך נקבע שגם המתלונן נושא באחריות ולקח חלק פעיל בקטטה. המערער הוחזק במעצר 7 חודשים ולאחר מכן 8 חודשים במעצר בית. היה לחובתו עבר פלילי בלתי מכביד והיה חשש שחזרתו למאסר תגרום יותר נזק מתועלת. על כן, לא התערבה ערכאת הערעור בתוצאה.
- ת"פ 7086/08 **מדינת ישראל נ' מנסור** (19.1.09); באותו מקרה לאחר ניהול הוכחות הורשע הנאשם בגניבה, היזק בזדון וחבלה בכוונה מחמירה. באותו מקרה הנאשם נקלע לוויכוח עם אנשים בהם נתקל באקראי, בעקבותיו חטף מהם תיק. לאחר שרדפו אחריו והיכו אותה באלה ברגלו האנשים נטלו את התיק חזרה. הנאשם חזר למקום עם רובה M16 וירה 21 קליעים אל עבר בני הזוג שהיו מעורבים באירועי הראשון. הקליעים לא פגעו אך גרמו נזק לרכב. הנאשם שירת באותה תקופה במשמר הגבול והחזיק את הנשק ברישיון. נגזרו עליו שנתיים וחצי מאסר בפועל.
- ת"פ 1083/06 **מדינת ישראל נ' ויקטור בוחניק** (27.5.07); הנאשם הורשע על פי הודאתו בחבלה בכוונה מחמירה. באותו מקרה בעקבות סכסוך עם שכנו נטל הנאשם אקדח שהוחזק על ידו וירה במתלונן. נגרמו למתלונן פצעי ירי ביד וברגל. היה מדובר בנאשם מבוגר שניהל אורח חיים נורמטיבי עד האירוע. הוטל עליו מאסר בפועל למשך 12 חודשים.

טיעוני נאשם 5

39. הסנגור של נאשם 5 הצטרף לטיעוני חבריו והוסיף שיש לתת דגש לעובדה שנערכה סולחה בין הצדדים שהיא פרי מאמץ של אנשים רבים והצלחה לסיים את הסכסוך בין שתי המשפחות. נטען שיש לפסוק עונש שלא ישבור את רוחם של הנאשמים בהתחשב בכך שקיימת סולחה היום. נטען שעמדת המדינה אינה משקללת פקטור זה. הוזכר שנאשם 5 אדם צעיר שנשר מבית הספר כדי לעבוד בעבודות מזדמנות. נטען עוד שהוא נטל אחריות בגין מעשיו והיה הראשון שקידם את החקירה המשטרתית. הסנגור הסתייג מהמתחם שהתבקש על ידי המדינה וטען שמדובר במתחם שצריך להיות שמור למקרים שיש בהם פגיעה בגוף ולא נזק ברכוש בלבד.

עמדת הנאשמים

40. כל אחד מהנאשמים הביע צער על מעשיו והדגיש שלא יחזור על העבירות. חלקם אף הדגישו את חשיבות הסולחה.

דין

41. למען הסדר יצוין שרצף האירועים מתחבר לכדי אירוע אחד. יצוין גם שהמדינה לא טענה אחרת.

42. כל הנאשמים היו אחראים לעבירות חמורות:

נאשם 3 - היה זה ששידל את הנאשמים האחרים לפגוע בבני המשפחה השנייה ולבצע את כלל העבירות, למעט עבירות השיבוש וניסיון להיזק לרכב והוא זה שהיה הרוח החיה מאחורי האירועים.

נאשם 4 - אחראי על עבירות של סיוע לחבלה חמורה בכוונה מחמירה וסיוע לשידול לחבלה בכוונה מחמירה ואחראי בלעדי באישום הראשון לשינוי זהות הרכב.

נאשמים 1, 2 ו-5 - אחראים לעיקר העבירות בעצמם, כפי שפורטו בכתב האישום המתוקן.

43. באשר לירי עצמו מדובר בלא פחות משני אירועי ירי שכמעט ופגעו בקורבנות וגם כן בעוברי אורח שאינם קשורים כלל לסכסוך. מדובר במעשים אשר קדם להם תכנון משמעותי והצטיידות במספר אקדחים. חלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים פורט כאשר חלקם של נאשם 3 ונאשמים 1, 2 ו-5 הוא הגדול ביותר כאשר נאשם 3 מניע את התהליך כולו ונאשמים 1, 2 ו-5 ביצעו את עיקר העבירות. הואיל ומדובר בשימוש בנשק חם היה צפוי להיגרם נזק משמעותי ואף קטלני מביצוע העבירות ורק יד המקרה הביאה לכך שנגרם נזק לרכוש בלבד.

44. הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירות, הסכסוך שתואר במסמכי הסולחה, לא הצדיקו את נקיטת האלימות והנאשמים היו יכולים להבין את הפסול במעשיהם. יחד עם זאת, בסופו של דבר בפועל לא נגרם נזק לגוף אלא לרכוש בלבד ואף אם מדובר במזל יש לנסיבה זאת השפעה על חומרת העונש, וזאת בהתאם לסעיף 40ט(4) לחוק העונשין.

45. בנסיבות, ובהתחשב במדיניות הענישה שפורטה על ידי הצדדים, ובעיקר על ידי המדינה בפסיקה, הגעתי למסקנה שהמתחם ההולם לגבי נאשמים 1, 2, 3 ו-5 נמצא בין 3-6 שנות מאסר בפועל. המתחם ההולם ביחס לנאשם 4 נמצא בין 1.5 - 3 שנות מאסר.

46. באשר לפסיקת העונש בתוך המתחם, לקולא יש להתחשב בהודאה המוקדמת ונטילת האחריות שיש בכך מצד הנאשמים, כמו כן נראה שמדובר באנשים שאינם בעלי קווי התנהגות פליליים מושרשים במהותם ועברם הינו בעיקר נקי. כפי שעלה בטיעונים, העונש שייפסק יפגע במשפחותיהם של הנאשמים ללא ספק.

47. בעניין הנשקים יצוין שהיה טוב יותר אילו נמסרו הנשקים, כאשר תחת זאת נטען על ידי הסנגורים שהנשק הושמד אך לא הובאו לעניין זה הוכחות או פירוט.

48. בסיום הדברים, אני מתעלם מהסולחה שהושגה. מתוך המסמכים שהוגשו נראה שהוקדשו מאמצים רבים להשגת הסולחה והיא כוללנית ויש לקוות שיש בה כדי לסיים את הסכסוך בין שתי המשפחות.

49. מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להטיל עונשים כדלקמן:

על נאשמים 1, 2 ו-5:

- 4 שנות מאסר בפועל, כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת המעצר לכל אחד מהנאשמים. נאשם 1 עצור מיום 30.11.20 עד היום. נאשמים 2 ו-5 עצורים מאז יום 22.11.20 ועד היום.
- מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשמים יבצעו עבירת חבלה בכוונה מחמירה או עבירות נשק שהן פשע.
- קנס בסך 5,000 ₪ כל אחד לתשלום עד ליום 1.9.21.
- ביחס לנאשם 1 אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי שהוטל עליו בתתע"א 7911-08-16 במצטבר.

על נאשם 3:

- 4 שנות מאסר בפועל, כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת המעצר. נאשם 3 עצור מיום 30.11.20 ועד היום.
- מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת חבלה בכוונה מחמירה או עבירות נשק שהן פשע.
- קנס בסך 5,000 ₪ כל אחד לתשלום עד ליום 1.9.21.

על נאשם 4:

- 24 חודשי מאסר בפועל, כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת המעצר. נאשם 4 עצור מיום 30.11.20 עד היום.
- מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת חבלה בכוונה מחמירה או עבירות נשק שהן פשע.

- קנס בסך 5,000 ₪ כל אחד לתשלום עד ליום 1.9.21.

נוכח הסכמת הנאשמים אני מורה על חילוט רכב שברולט מספר רישוי 70-620-56 אשר שימש לביצוע חלק מהעבירות המתוארות בכתב האישום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.